

“सत्त्वा मधुरा देवी मोरटा तेजनी सुवा ।
मधुलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीपुष्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
मोचकः, पुं. (सुष्णातीति । सुष् + ण्वल्) । तस्करः ।
इत्यमरः । २ । १० । २४ ॥

मोचणं, क्ली, लुण्ठनम् । छेदनम् । वधः । इति
सुवधातोर्भावेऽनट् । (लुट् ॥ ३॥) सुष्णातीति ।
सुष् + लुट् । अपहृणोति, चि । यथा, भागवते ।
५।२४।२२ । “न वै भगवान् नूनमसुष्यालुजग्राह
यदुत पुनरात्मासुख्यतिमोचणं मायामयं भोगै-
श्चर्यमेवातनुतेति ॥”

मोचिता, [च] चि, मोचणकर्ता । चौरः । इति
सुवधातोस्तृप्त्यर्थेन नियमः ॥

मोहः, पुं, (मोहनमिति । सुह् + भावे घञ् ।)
मूर्च्छा । इत्यमरः । २ । ८ । १०६ ॥ (यथा
उत्तररामचरिते ३ अङ्के ।

“वीचिवातेः श्रीकरचोदशीते-
राकर्षहिः पद्मकिञ्चलमग्नान् ।

मोहे मोहे रामभद्रस्य चोर्व
खैरं खैरं प्रेषितैर्क्षपयेति ॥”

अस्य विषयो यथा,—

“संज्ञावहासु नाङ्गीयु पिहितान्निजादिभिः ।
तमोऽभ्युपैति सहसा सुखदुःखव्यपोहकत् ॥
सुखदुःखव्यपोहाच्च नरः पतति काष्ठवत् ।
मोहो मूर्च्छति तां प्राहुः यद्विधा सा प्रकी-
र्त्तिता ॥”

इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ४६ अध्याये ॥

अविद्या । इति मेदिनी । हे, ७ । दुःखम् ।
इति शब्दरत्नावली । देहादिषु आत्मबुद्धिः ।
इति गीतासुबोधिन्यां श्रीधरस्वामी ॥ असौ
ब्रह्मणो बुद्धितो जातः । यथा,—

“बुद्धिर्मोहः समभवदहङ्कारादभ्युदः ।
प्रमोदस्याभवत् कण्ठान्दुर्लभोचनतो नृप ॥”

इति मात्से २ अध्यायः ॥

मोहस्वरूपं यथा,—

“मम माता मम पिता ममेवं गृहिणी गृहम् ।
एतदन्वं ममत्वं यत् स मोह इति कीर्त्तितः ॥”

इति पाद्मे क्रियायोगसारे १६ अध्यायः ॥ ३॥
धर्मविमूढत्वम् । यथा,—

“अकामतः कृतं पापं वेदाभ्यासेन नश्यति ।
कामतस्तु कृतं मोहात् प्रायश्चित्तेः पृथग्विधै-
रिति ॥”

नव्यत्र मोहादिति को मोहः । अत्र ।

“मोहशब्देन देवेन्द्र । बुद्धिपूर्वो व्यतिक्रमः ।
उच्यते पक्षितेर्नित्यं पुराणे सांश्रपायनः ॥”

इति भविष्यपुराणवचनान् जातबुद्धिपूर्वो व्यति-
क्रमो मोहः । इति जिकनः । तत्र कामना-
सामर्थ्यादेव बुद्धेर्लक्षणात् । उच्यते । शूद्रस्य
ब्रह्मणो मोहाद्गच्छत इत्यादौ सुह वैचित्ता
इति धात्यर्थानुसारात् अज्ञानमात्रं मोहः ।
यत्र तु कामनाशब्दोक्तिः तत्र भविष्यपुराण-
सङ्केतिसमोहशब्दो न ग्राह्यः । किन्तु धर्म-

विमूढत्वं मोहः स चाधर्मबुद्धौ सत्त्वामयकर्तृये
रागात् कर्तव्यतात्मनः । यथा, यासः ।

“मोहो धर्मविमूढत्वं मानस्वात्माभिमानिता ॥”
एवञ्च भविष्यपुराणीयबुद्धिशब्दोऽप्यधर्मज्ञान-
मेवाभिधत्ते सत्त्वधर्मज्ञाने पापगौरवार्थमिद-
मुक्तं मोहादिति । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ ३॥
मोहवृत्तौ यथा,—

सुमनोवाच ।

“अयतामभिधास्यामि सर्वसन्देहनाशनम् ।
स्वरूपसुपदेशस्य सर्वविज्ञानदर्शनम् ॥
लोभः पापस्य वीजोऽयं मोहो मूलानु तस्य
हि ।

असत्त्वं तस्य च स्वन्तो माया शाखासुविकारः ॥
हम्भकौटिल्यपचाणि कुलत्वा पुष्पितः सदा ।
प्रेत्यन्तं तस्य सौगन्ध्यमज्ञानं फलमेव हि ॥
कृपापावण्यचौराश्च कूटाः क्रूराश्च पापिनः ।
पक्षिणो मोहवृत्तस्य मायाशाखाः समा-
श्रिताः ॥

अज्ञानानु फलं तस्य रसोऽधर्मफलस्य हि ।
भावोदकेन संवृद्धस्य सत्त्वात् स तु प्रियः ॥
अधर्मेस्तस्य सुरभिः क्लेश मधुरायते ।
तादृशे च फलेष्वेव सुफलो लोभपादपः ॥
तस्य च्छायां समाश्रित्य यो नरः परिवर्त्तते ।
फलानि तस्य योऽश्नाति सुपक्वानि दिने दिने ॥
फलानानु रसेनैव अधर्मेण तु पोषितः ।
सुसंपुष्टो भवेन्नरः पतनाय प्रयच्छति ॥”

इति पाद्मे भूमिखण्डे ११ अध्यायः ॥

मोहनं, क्ली, (सुहृत्वेनेनेति । सुह् + ल्युट् ।)
सुरतम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । २०० ॥
यथा, मार्कण्डेये । ५१ । ७७ ।

“प्रविश्य गर्भमन्तरो को सुहो मोहयतिऽपरा ।
जायन्ते मोहनात्तस्याः सर्वमङ्गलकल्हपाः ॥”
होममन्त्रौघादिद्वारासुभ्यताकरणम् । तत्र
होमेऽङ्गुलिनियमो यथा,—

“मोहनं वश्यकामं प्रीतिसंवर्द्धनं तथा ।
प्रदेशिनीकनिहास्यां सर्वमेतत् प्रविध्यति ॥
मोहनाकर्षणश्चैव चोभयोच्चाटनं तथा ।
कनिष्ठमध्यमाङ्गुष्ठसंयोगेन तु लीलया ॥
विधियुक्तेन होमेन तथा द्रव्याभ्युद्योगतः ।
सर्वं मन्त्राः प्रविध्यन्ति सुदामनप्रयोगतः ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

(नगरभेदः । यथा, महाभारते । २।२५।६।
“मोहनं पत्तनश्चैव त्रिपुरां कोशलां तथा ।
रतान् सर्वान् विनिर्जित्य करमादाय सर्वेषुः ॥”)

मोहनः, पुं, (मोहयतीति । सुह् + निच् + लुट् ।)
धुस्तरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कामदेवस्य
पञ्चबाणान्तर्गतबाणविशेषः । इति चिका-
शेषः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ७१ । १३२ ।
“कामस्यैव जगज्जैवमोहनास्त्राधिदेवतम् ।
तद्रूपहन्तचित्ताभूत् समाधिस्थैव तत्तन्मयम् ॥”
नृपविशेषः । यथा, कथासरित्सागरे । ७७।६१ ।
“वीर्यं प्रजम्बं निहतं मोहनो नाम भूपतिः ।

सन्निपत्यावृष्टासं तं ताडयामास सायकैः ॥”
मोहकारके, चि ॥ यथा, गीतायाम् । १८।३६ ।
“यद्ये चाशुवन्ते च सुखं मोहनमात्मनः ।
निद्रालस्यप्रमादोऽयं तत्तामससुदाहृतम् ॥”
“अत्र मोहनं मोहकरम् ।” इति आनन्द-
गिरिः ॥)

मोहनभोगः, पुं, (मोहनश्चासौ भोगश्चेति ।)
समिताशर्करावृतादियुक्तमिष्टान्नविशेषः । इति
पाकराजेश्वरः ॥

मोहना, क्ली, (मोहयति पुष्पेणेति । सुह् +
लुट् । टाप् ।) त्रिपुरमालीपुष्पम् । इति रत्न-
माला ॥ मरुत्माला । इति शब्दमाला ॥

मोहनौ, क्ली, (सुहृद्वयमेति । सुह् + ल्युट् ।
स्त्रियौ ङीष् ।) उपोदकौ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ वटपत्नी । इति भावप्रकाशः ॥
(तथास्याः पर्यायः ।

“मोहनौ मल्लिकाश्चा तु वटपत्नी च मोहना ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

माया । यथा, महाभारते । १४ । ८० । ४५ ।
“मया तु मोहनो नाम मायेया संप्रदर्शिता ॥”
मोहराजिः, क्ली, (मोहस्य राजिः ।) दैनन्दिन-
प्रलयः । यथा,—

“एवं पञ्चाशदब्दे च गते तु ब्रह्मणो वृष ।।
दैनन्दिनानु प्रलयं वेदेष्टु परिकीर्त्तितम् ॥
मोहराजिश्च सा प्रोक्ता वेदविद्भिः पुरातनैः ।
तत्र सर्वं प्रगष्टाश्च चन्द्राकादिदिगीश्वराः ॥

आदिद्या वसवो रुद्रा मन्त्रिन्द्रा मानवाद्यः ।
ऋषयो सुनयश्चैव गन्धर्वा राजसादयः ॥
मार्कण्डेयो लोमशश्च पंचकक्षिरजीविनः ।
इन्द्रद्युम्नश्च वृषतिष्ठाङ्गुपारश्च कच्छपः ।
नाङ्गीजङ्गो वक्रश्चैव सर्वे नष्टाश्च तत्र वै ॥

ब्रह्मलोकादधः सर्वे लोका नागालयास्तथा ।
ब्रह्मलोकं ययुः सर्वे ब्रह्मलोकादधस्तथा ॥
गते दैनन्दिने ब्रह्मा लोकांश्च सख्ये पुनः ।
एवं शताब्दपर्यन्तं परमायुश्च ब्रह्मणः ॥

ब्रह्मणश्च निपातेन महाकल्पो भवेन्नृप ॥
प्रकीर्त्तिता महाराजिः सा एव च पुरातनैः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतखण्डे । ५।४।७२—७६ ॥ ३॥

मोहः कर्तव्यायुहः स एव रात्रिरिव रात्रि-
बुद्धिमोहकत्वादिद्राक्षा । इदानीन्तनजनानां
रात्रिरिति वा । इति देवीमाहात्म्याष्टोकायां
विद्याविनोदः ॥ ३॥ जन्माष्टमीरात्रिः । यथा,—
“दीपोत्सवचतुर्दश्याममया योग एव चेत् ।
कालरात्रिर्महेशानि । ताराकालीप्रियङ्करौ ।
जन्माष्टमी महेशानि । मोहरात्रिः प्रकीर्त्तिता ॥
तृतीया माधवे शुक्ला कुलवारचैसंयुता ।
दारुणा कीर्त्तिता देवि । सर्वसिद्धेश्वरी परा ॥”

इति शक्तिस्त्रोतमन्त्रम् ॥

मोहशास्त्रं, क्ली, (मोहोत्पादकं शास्त्रमिति
मध्यपदलोपिकर्मधारयः ।) अविद्याजनकस्यः ।
या,—

“गोपतिं प्राह विप्रेन्द्रानालोक्य भगवान् हरि ।